II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1999

om betingelserne for at plastkasser og -paller kan undtages fra de bestemmelser om koncentrationsniveauer for tungmetaller, der er fastlagt i direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(meddelt under nummer K(1999) 246)

(EØS-relevant tekst)

(1999/177/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald [1], særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Plastkasser og -paller udgør et passende praktisk tilfælde, hvor det kan sikres, at de relevante betingelser overholdes;

genbrug af emballage og genvinding af emballageaffald er direktivets hovedformål;

betingelserne for undtagelsen for ny emballage bør i almindelighed gælde for al emballage i den kæde, som den nye emballage indføres i;

undtagelsen skal udløbe ti år efter dens ikrafttrædelse, medmindre fristen udsættes efter den procedure, der er fastsat i artikel 21 i direktiv 94/62/EF;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 21 i direktiv 94/62/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Denne beslutning gælder for al emballage, der er omfattet af direktiv 94/62/EF, og tager sigte på at fastlægge under hvilke betingelser der for de koncentrationsniveauer, som er fastsat i artikel 11 i direktiv 94/62/EF, kan indrømmes en undtagelse for plastkasser og -paller, der benyttes i produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, uden at det berører de undtagelser, der er fastsat i artikel 22 i direktiv 94/62/EF.

Artikel 2

I denne beslutning:

— anvendes de i artikel 3 i direktiv 94/62/EF fastsatte definitioner

— forstås ved »bevidst tilsætning«, at der i sammensætningen af en emballage eller emballagekomponent bevidst benyttes et stof med det formål at give det endelige produkt en bestemt egenskab, et bestemt udseende eller en bestemt kvalitet. Det anses ikke som bevidst tilsætning, når genvundne materialer anvendes som råmateriale ved fremstillingen af nye emballagematerialer, hvori kan indgå en del af genvundne materialers indhold af de metaller, der er omfattet af reglerne

— forstås ved »tilfældig forekomst«, at der som en utilsigtet bestanddel i en emballage eller emballagekomponent forekommer et metal

[1] EFT L 365 af 31. 12. 1994, s. 10.

— forstås ved »produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde« produktcyklusser, i hvilke produkterne genbruges og distribueres under et kontrolleret system, hvori de genvundne materialer kun stammer fra enkeltemballager inden for kæden, således at tilsætningen af råmateriale udefra kun er det teknisk mulige minimum, og fra hvilke disse enkeltemballager kun må udtages ved en godkendt procedure, således at returandelen bliver den højest mulige.

Artikel 3

Det tillades, at grænseværdierne på 600 ppm, 250 ppm eller 100 ppm på vægtbasis af summen af koncentrationsniveauerne for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i plastkasser og -paller overskrides, når alle betingelserne i artikel 4 og 5 i denne beslutning overholdes.

Artikel 4

Plastkasser eller -paller, på hvilke denne undtagelse finder anvendelse, skal være fremstillet ved en kontrolleret genvindingsproces, i hvilken det genvundne materiale kun stammer fra andre plastkasser eller -paller, og hvor tilsætning af råmateriale udefra kun udgør det teknisk mulige minimum, dog højst 20 vægtprocent. Returnerede enkeltemballager, der ikke længere kan genbruges, skal behandles i overensstemmelse med artikel 5 i denne beslutning.

Bevidst tilsætning af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom som en bestanddel under fremstillingsprocessen er ikke tilladt i modsætning til tilfældig forekomst heraf.

I de plastkasser eller -paller, som denne undtagelse gælder for, må grænseværdierne kun overskrides, når det skyldes tilsætning af genvundne materialer.

Artikel 5

Plastkasser eller -paller, der er omfattet af denne beslutning, skal anvendes i et kontrolleret distributions- og genanvendelsessystem, der opfylder følgende betingelser:

Nye plastkasser eller -paller, der indeholder metaller, som er omfattet af reglerne, forsynes med en varig og synlig mærkning.

Der etableres et lagerstyrings- og registreringssystem, herunder en metode til kontrol af den lovbestemte og finansielle regnskabspligt, som kan dokumentere, at denne beslutnings bestemmelser overholdes, ikke mindst hvad angår returandelen, dvs. procentdelen af returnérbare enkeltemballager, som ikke kasseres efter brug, men returneres til fabrikanten, emballeringsstedet eller en bemyndiget repræsentant; returprocenten skal være så høj som muligt og ikke under 90 % regnet i forhold til plastkassernes eller -pallernes levetid. Systemet skal holde regnskab med alle genbrugsenheder, som tages i brug og kasseres.

Alle returnerede enkeltemballager, som ikke længere kan genbruges, skal enten bortskaffes ved en procedure, som er godkendt af de relevante nationale myndigheder med særlig henblik herpå, eller genvindes ved en genvindingsproces, hvori genvindingsmaterialet består i plastkasser eller -paller, som stammer fra samme distributionskredsløb, og tilsætningen af råmateriale udefra kun er det teknisk mulige minimum, dog højst 20 vægtprocent.

Fabrikanten eller hans bemyndigede repræsentant skal én gang om året indgive en skriftlig overensstemmelseserklæring, der også indeholder en årsrapport, som viser, hvorledes betingelserne i denne beslutning er blevet overholdt. Eventuelle ændringer med hensyn til systemet og de bemyndigede repræsentanter angives også.

Fabrikanten eller hans bemyndigede repræsentant sikrer, at denne dokumentation er til rådighed med henblik på kontrol for de relevante nationale myndigheder i mindst fire år.

Hvis hverken fabrikanten eller hans bemyndigede repræsentant er etableret i Fællesskabet, påhviler forpligtelsen til at opbevare den tekniske dokumentation den person, der markedsfører produktet i Fællesskabet.

Artikel 6

De ovennævnte krav vedrører undtagelser fra artikel 11 i direktiv 94/62/EF og berører ikke de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er fastsat i direktivets artikel 9.

Artikel 7

Denne beslutning udløber ti år efter dens ikrafttrædelse.

Artikel 8

I forbindelse med den rapport, som medlemsstaterne forelægger i henhold til artikel 17 i direktiv 94/62/EF, meddeler de, hvilke praktiske foranstaltninger, herunder kontrol, inspektion osv. de gennemfører.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Ritt BJERREGAARD

Medlem af Kommissionen